

Publicerad 2016-05-24 15:48 av kirsti ylinikka

Minnesbild

"Men du, gumman" mumlar du,
och vet inte att bara du kallar mig "gumman"
och drar mig nära dig
och lägger dig så att du har ett av mina ben över dina,
och din hud är mjuk mot mitt innanlår
och du lägger en hand på mitt ben
smeker frånvarande och somnar till
och när du vaknar ser du på mig sådär varmt
och jag är den enda kvinnan i hela världen
och du säger "Det är så skönt att höra dig andas"

Precis då, stannar världen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren kirsti ylinikka med Poeter.se id #35281 innehar upphovsrätten